மாறிவரும் பால்விகித மாற்றத்தில் பெண்கள் ஒரு சமூக குடிப்புள்ளியியல் நோக்கு

பேராசிரியர் கா.குகபாலன்

ஆய்வுச்சுருக்கம்

பாரம்பரியம், மூடநம்பிக்கை மற்றும் வறுமை ஒரு புறமும் விருத்தி பெற்று வரும் மருத்துவ தொழில்நுட்பம் மறுபுறமுமாக செயற்பட்டு வருவதன் விளைவாக உலகில் குறிப்பாக விருத்தி பெறாத, வளர்முக நாடுகளில் பெண் பிறப்புக்களைப் பெரிதும் விரும்பாத நிலை அதிகரித்து. வருகின்றது. இதனால் பாலினத்தேர்வு, கருக்கலைப்பு, சிசுக்கொலை, பாலியல்வல்லுறவு, தகாப்புணர்ச்சி, விபச்சாரம். பெண்களது அந்தஸ்தினை அங்கீகரிக்காமை போன்ற பல்வேறு வகைப்பட்ட பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகளினால் பால்விகிதத்தில் பெண்களை விஞ்சிய ஆண்கள் அதிகரித்து வரும் நிலை தொடர்கின்றது. இது எதிர்காலத்தில் பல்வேறுபட்ட பாதகமான சமூக பண்பாட்டு விளைவுகளை தோற்றுவிக்க வாய்ப்புண்டு. எனவே இது பற்றிய இவ்வாய்வு இந்தியாவை சிறப்புதாரணமாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

முன்னுரை

உலகில் விரைவாக அதிகரித்து வரும் குடித்தொகையினால் ஏற்பட்டு வரும் பிரச்சனைகள் பல. உணவு, உடை, உறையுள் என்பவற்றில் காணப் படுகின்ற போதாக்குறை அல்லது சமபங்கீடின்மை போன்றவற்றால் அல்லலுறும் உலகின் பெரும்பாலான மக்கள் தாமாகவே தமது மனச் சாட்சிக்குப் புறம்பாக வேண்டத்தகாத மனித நடத்தையின் விளைவாக பலவிடயங்களில் உலக சமூகத்தின் ஆரோக்கியத்திற்கும் பால் அமைப்பின் சமநிலைக்கும் அச்சுறுத்தல்களை ஏற்படுத்தி வருகின்றனர். இதற்கு மிக வேகமாக விருத்தி பெற்று வரும் விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப அறிவி யலின் வளர்ச்சியும் சில சந்தர்ப்பங் களில் விரும்பியோ விரும்பாமலோ சார்பு ரீதியிலான பங்களிப்பினை நல்கிவருகின்றது என்பதை மறுக்க முடியாது. இதன் விளைவாக பெண்கள் சமூகம் பல்வேறு வழிகளில் துன்பத்துக் குள்ளாக்கப்பட்டு வருவதுடன் பால் அமைப்பில் குறைவடைவதற்கான வாய்ப்புக்கள் உலகில் குறிப்பாக வளர்முக நாடுகளில் ஏற்பட்டு, அதன் விளைவாக சமூக, பொருளாதார, பண் பாட்டுப் பிரச்சனைகளைத் தோற்று வித்து வருகின்றது. இவை எதிர் காலத்தில் அதிகரிப்பதற்கான வாய்ப் புக்களே தென்படுகின்றன. அதாவது கருக்கலைப்பு, பாலினத் தேர்வு என்பன மருத்துவ, தொழில் நுட்ப அறிவியலு டன் தொடர்புடையதாக அமைய சிசுக் கொலை, பாலியலுறவு, பாலியல் வல்லுறவு, தகாப்புணர்ச்சி, விபச்சாரம், வரதட்சணைக்கொடுமை, பெண்களின்

அந்தஸ்தினை செயல்வடிவில் அங்கீகரிக்காமை போன்ற பாதகமான சமூக, பண்பாட்டு நிலைகளாக வளர்ச்சி பெற்று வருவதனால் உலகில் குறிப்பாக வளர்முக நாடுகளில் பெண்கள் மட்டுமல்லாது முழுச்சமூகமுமே பல் வேறுபட்ட பிரச்சனைகளை நேரடியாகவோ அன்றில் மறைமுகமாகவோ எதிர்கொள்ளவேண்டி வருவதை உணரத்தொடங்கியுள்ள போதிலும் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவர முடியாதுள்ளதைக்காண முடிகின்றது. (Kumari. R, Singh. R & Dubey. A, 1990,p. 76).

ஆண் பிறப்பை விரும்புதல்

இன்றைய உலகில் விருத்திபெற்ற நாடுகளிலாயினும் சரி வளர்முக நாடுகளிலாயினும் சரி பாலினத் தேர்வில் ஆண்பிறப்புக்களையே விரும்பியேற்கும் நிலை காணப்படுகின்றது. விருத்திபெற்ற நாடுகளில் மருத்துவ அறிவியலின் வளர்ச்சியினால் கருவிலே பாலினத்தைக் கண்டுகொள்ளும் நிலை உருவாகவே விருப்பக் குறைவான பெண் குழந்தைப் பிறப்புகளைத் தவிர்த்து வருகின்றனர். அண்மைக்காலங்களில் குடும்ப அளவு மிகச்சுருங்கி விட்ட நிலையில் பெற்றோர் தமது பிற்காலத்தில் அரசுகளின் உதவியினால் பிள்ளைகளின் உதவி பெரும்பாலும் தேவையற்ற நிலையினாலோ அல்லது பிள்ளைகளால் சுமை என்றநிலை காணப்படாததனாலோ அந்நாடுகளில் பெண் குழந்தைகளை முற்றாக வெறுக்கும் நிலையினை அதிக அளவில் காண முடியவில்லை. பெண்களின் அந்தஸ்து உயர்ந்து காணப்படல், வேலைவாய்ப்பினைப் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாக விருக்கின்றமை, சீதனப்பேரம் சார்புரீதியாக தாழ்ந்த நிலையில் காணப்படுகின்றமை போன்ற காரணிகளின் விளைவாக பெண்கள் சம அந்தஸ்துடன் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

ஐ.நா சபையின் குடித்தொகைப் பிரிவின் மதிப்பீட்டின்படி உலகின் சராசரியாக 100 ஆண்களுக்கு 99 பெண் பிறப்புகள் நிகழ்கின்றன. ஆனால் வளர்முக நாடுகளில் சராசரி 100 ஆண் பிறப்புகளுக்கு 88-93 பெண்பிறப்புகளே நிகழ்வதாக தெரிவிக்கப்படுகின்றது. (World Development Report, 1997) இந்நாடுகளில் குறிப்பாக ஆசியா, ஆபிரிக்கா கண்டங்களில் பெண்பிறப்புக்களைக் கட்டுப்படுத்துவதையும் அவர்களுக்கான அந்தஸ்தினை வழங்காது பல்வேறு வழிகளில் துன்புறுத்தல்களுக்கு ஆளாக்கி வருகின்றமையையும் பல்வேறு மனித நேய அமைப்புக்களால் வெளிக் கொணரப்பட்டு வருகின்றன. உதாரணமாக இந்தியாவில் காவல் நிலையங்களில் பதிவு செய்யப்பட்ட முறைப்பாடுகளின் பிரகாரம் 54 நிமிடத்திற்கொருமுறை ஒரு பாலியல் வல்லுறவும் 26 நிமிடத்திற்கொருமுறை ஒரு மானபங்கப்படுத்தலும் 43 நிமிடத்திற்கொருமுறை கடத்தல் என ஒட்டு மொத்தமாக 7 நிமிடத்திற் கொருமுறை

பெண்களுக்கெதிரான ஏதாவது ஒரு குற்றம் நிகழ்கின்றது. இவை தவிர பதிவு செய்யப்படாத குற்றங்கள் இவற்றை விட அதிகமாக இருக்கலாம் எனத் தெரிவிக்கப் படுகின்றது. (India Today, April 2001)

கடந்த காலங்களில் அதிக குழந்தைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளும் பண்பு உலகில் எல்லாச் சமூகங்களிலும் காணப்பட்டிருந்தது. ஆனால் கைத்தொழிற் புரட்சியினைத் தொடர்ந்து மேற்கு நாடுகளில் இறப்பு வீதத்தில் வீழ்ச்சி நிலை ஏற்படவே பிறப்புக்களைக் கட்டுப்படுத்தும் நிலையானது மறைமுக, நேரடிக் காரணிகளால் உருவாகலாயின. (Chandna. R, 2001, pp 32-69) ஆனால் விருத்தியடையாத மற்றும் வளர்முக நாடுகளில் சென்ற நூற்றாண்டின் பின்னரைப்பகுதிகளில் சுகாதார, மருத்துவ விருத்தியின் விளைவாக இறப்பு வீதத்தில் வீழ்ச்சி நிலை ஏற்பட்ட போதிலும் பிறப்பு வீதத்தில் பெரியளவிலான மாற்றங்கள் ஏற்படவில்லை. எனினும் சில வளர்முக நாடுகளில் பிறப்பு வீதம் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரப் பட்டுள்ளதையும் காணமுடிகின்றது. (Asha Blende & Tara Kanikkar, 1987, p 111) இலங்கையில் 1999/2000 ஆம் ஆண்டில் பிறப்பு வீதம் 1000: 18.6 ஆகவும் இறப்பு வீதம் 1000:6.5 ஆகவும் காணப் பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. (Population Data Sheet 2000/ 2001 Sri Lanka.) 1940களின் முற்பகுதி வரை 1000: 42 என்ற நிலையில் பிறப்பு வீதம் காணப்பட 1000: 38 என்ற நிலையில் இறப்பு வீதம் காணப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஆண் - பெண் இரு பாலரும் ஒரே அளவினராக உலகில் வாழ வேண்டும் என்பது பொதுவான எடுகோளாகும். எனினும் இறப்பு, பிறப்பு, இடப்பெயர்வு ஆகிய குடித்தொகை இயக்கப்பண்புகளில் ஏற்பட்டு வரும் மாற்றங்கள் ஆண் - பெண் சமநிலையில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி வருகின்றது. பொதுவாக பெண் பிறப்பிலும் பார்க்க ஆண் பிறப்புக்களே அதிகமாக நிகழ்கின்றது. எனினும் இறப்பினைப் பொறுத்தவரை அண்மைக்காலங்களில் பெண்களை விஞ்சிய ஆண்களின் இறப்புக்கள் அதிகமாக வுள்ளது. கருவளவாக்க காலத்திற்கு பிற்பட்ட காலப்பகுதிகளிலேயே பெண்களின் இறப்பு சார்புரீதியாக குறைவடைந்து செல்கின்றது. அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டில் 1990 இல் 65 வயதிற்குள் 100 பெண்களுக்கு 85 ஆண்களே வாழ்கின்றனர். அதே போலவே 85 வயதிற்கு மேல் 100 பெண்களுக்கு 44 ஆண்களே வாழ்கின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பெண்களின் ஆயுள் எதிர்பார்ப்பு ஆண்களை விட அதிகம் என்பது இதிலிருந்து புலனாகின்றது. (John.R.Weeks, 1992, p231)

உலகில் மிக நீண்டகாலமாக ஆண் பிறப்புக்களை விரும்பி ஏற்பதும் பெண் பிறப்புக்களை வெறுப்பதும் பொதுவாக எல்லாச் சமூகங்களிலும் காணக்கூடிய

பண்புகளாகவிருந்து வருகின்றன. உணவு, உடை, கல்வி, மருத்துவம், தொற்று நோய்த்தடுப்பு, நலன், நல்லெண்ணம் போன்றவற்றில் பெரும்பாலான பெண்கள் பெரிதும் புறக்கணிக்கப்படும் நிலையையே காணமுடிகின்றது. (Mita Bhadra, 1999 p.116) இந்திய காலசாரத்தில் பெண்கள் ஒரு சுமையாகவும் ஆண்கள் பெறுமதி மிக்க வளமாகவும் கருதப்படுகின்றது. (Indian culture view daughter as a liability and the son as a valuable resource) இவற்றிற்கு சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டுக் காரணிகள் முதன்மை பெறுகின்றன. குறிப்பாக மதம், சமய நிகழ்ச்சிகள், புராணக்கதைகள், கட்டுக்கதைகள், நடைமுறையிலுள்ள வழக்குகள் போன்றவற்றில் ஆண்களுக்கும், ஆண் பிறப்புக்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. கி.பி 600ஆம் ஆண்டில் பெயர் குறிப்பிடப்படாத ஒரு எழுத்தாளரின் கருத்தினை 1976இல் வில்லியம்ஸ் என்பவர் வெளியிடுகையில் இருக்கு வேதகாலத்தில் ஆண்களுக்கே முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதுடன் ஆண் குழந்தைகளைப் பெற இறைவனிடம் வேண்டிக் கொள்வதும் வழக்கமாக இருந்துள்ளது என்கிறார்.

மதரீதியாக இந்துமதம் மட்டுமல்லாது பிற மதங்களும் ஆண்பிறப்புகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றன. யூத கலாசாரத்தில் ஆண்குழந்தையைப் பெற்ற குடும்பத்தினருக்கு விசேட அந்தஸ்தும் மதரீதியிலான வாழ்வில் முக்கியத்துவமும் அளிக்கப்படுகின்றது. பெண்குழந்தைப்பிறப்பின் போது மதச் சடங்குகளோ அன்றில் மகிழ்ச்சிக் கொண்டாட்டங்களோ நடாத்துவதில்லை. இஸ்லாமிய வழக்கிலும் ஆண்களுக்கே முக்கியத்துவம் வழங்கப்படுகின்றது. அதாவது முஸ்லீம் விவாகத்தில் மணப்பெண்களை வாழ்த்துபவர்கள் கூட நீண்டகாலம் வாழ்வதுடன் ஆண் குழந்தைகளைப் பெற்று வளமாக வாழ வேண்டும் என வாழ்த்துவர். இந்துசமய வழக்கிலும் ஆண் பிறப்புகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுவதுடன் சமய, சமூக பண்பாட்டு நிகழ்வுகளிலும் ஆண்களுக்கே முக்கியத்துவம் வழங்கப்படுகின்றது.

ஆண்பிறப்புக்களை விரும்பி யேற்கும் நிலையில் பெற்றோர்களிடையே அபரிதமாக ஆசை கொண்டிருப்பதாக பலவேறு ஆய்வுகள் வெளிப்படுத்தி உள்ளன. ஒரு குடும்பத்தில் பெண் குழந்தைப் பிறப்பானது வந்து போகும் ஒரு அங்கத்தவராகவே கருதப்படுகின்றது. (A daughter is considered transient member by her family) (Vinaya Prabha V. Baligar,1999, p.48) அதே வேளை ஆண்பிறப்புக்களைப் பொறுத்தவரை பரம்பரை அல்லது வம்சத்தின் தொடர்ச்சியினையும் குடும்பப் பெயரையும் உறுதிப்படுத்துகின்றது என்கின்றார். அதாவது குடும்பத்தின் பரம்பரையை ஆண் வர்க்கத்தை வைத்தே கண்டறியப்படுகின்றது. மிகப்பழமையான பண்பாட்டினைக் கொண்ட குடும்பங்களில்

ஆண்களின் மறுமணத்திற்கு ஆண் குழந்தைப் பிறப்பு இல்லாமையும் ஒரு காரணமாக அமைகின்றது என்பர் சமூகவியலாளர்கள். மேலும் சமூக மற்றும் உளவியல் பார்வையில் ஆண் குழந்தையைப் பிரசவித்த தாய்க்கு உயர்ந்த அந்தஸ்து கொடுக்கின்றனர். ஆண் குழந்தைகள் குடும்பத்தினருக்கு பாதுகாப்பாக விருப்பர் எனவும் தம்மை பிற்காலத்தில் பராமரிப்பர் எனவும் கருதுகின்றனர். அதாவது ஆண்குழந்தையைப் பிரசவிப்பவள் தனது கணவரின் குடும்பத்தாரிடம் நன்மதிப்பையும் கௌரவத்தையும் பெற்றுக்கொள்ளும் நிலை மட்டுமல்லாது கணவனிடமிருந்து பாதுகாப்பு மற்றும் செல்வாக்கினையும் அன்பினையும் பெற்றுக்கொள்கின்றாள் என இந்தியாவை சிறப்புதாரணமாகக் கொண்ட ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. பெண்குழந்தைகளைப் பெற்றவர்கள் இத்தகைய கௌரவத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதில்லை. எனினும் சில சந்தர்ப்பங்களில் பெண்குழந்தை பிறக்கும் நிலையில் வீட்டுவேலை, உடல்வலுக் குறைந்த மற்றும் வயதானவர்களைப் பராமரித்தல் போன்றவற்றிற்கு அதிகம் ஈடுபடுத்தப்படுகின்றனர் என்ற குற்றச் சாட்டுக்களை பெண்கள் தொடர்பான ஆய்வாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். (Yadava. R. C. & others, 2001, pp 78-84)

பொருளாதார ரீதியாகவும் பெண் குழந்தைப் பிறப்புக்களை வெறுக்கும் நிலையும் பல சமூகங்களில் காணப்படும் பண்பாகவுள்ளது. அவர்களில் பெரும்பாலானோர் பொருளாதார உற்பத்தியில் ஈடுபடாதவர்களாக விருப்பர் எனவும் நிறுவனமயப்படுத்தாத துறைகளில் பெண்கள் வேலை செய்வதாயினும் குறைந்தளவு ஊதியமே பெற்றுக் கொள்கின்றனர் எனவும் உழைக்கும் ஆற்றல் பெண்களிடத்தில் இல்லை எனவும் வாதிடுகின்றனர் சிலர். எனினும் ஐ.நா சபையின் புள்ளிவிபர அறிக்கை யொன்றின் பிரகாரம் உலகில் மொத்த வேலை நேரங்களில் 67.0 சதவீதத்தை பெண்களே செய்கின்றனர் எனவும் உலக வருமானத்தில் மூன்றில் இரண்டு பங்கினை பெண்களாலேயே பெற்றுக் கொள்ளும் நிலை காணப்படுகின்ற போதிலும் பெண்கள் பெற்றுக் கொள்ளும் நேரடி வருமானம் 10.0 சதவீதமாகவும் உலகின் சொத்துக்களில் 1.0 சதவீதத்திற்கும் குறைவான பங்கினைக் கொண்டவர்களாகவுமுள்ளனர். (Mridula Bhadauria, 1997, p 80) இவற்றிலிருந்து பெண்கள் சுரண்டப்படும் வர்க்கமாகவுள்ளனர் என்பதையே காட்டி நிற்கின்றது. தொழிலில் ஈடுபடும் பெண்கள் விவாக காலத்தின் போது தமது உழைப்பினை கணவனின் குடும்பத்துடன் இணைத்து விடும் பண்பினை பெரும்பாலான இந்திய சமூகங்களில் அவதானிக்கக் கூடிய நிகழ்வாக அமைந்துள்ளது. தெலுங்கு வழக்கில் வேறொரு வீட்டு தோட்டத்திற்கு நீர் இறைப்பதைப் போலவே பெண்களின் நிலையுமாகும். (Bringing up a daughter is like watering plants in a neighbor's garden) (Vinaya Prabha Baligar, 1999 p.10) மேலும் பெண் குழந்தைகளைப் பெற்றால் அவர்களுக்

கான செலவீடு அதிகமாக விருக்கும். குறிப்பாக சீதனத்துக்காக பெற்றோர் கடினமாக உழைக்க வேண்டிவரும். விநாயகா பிரபா என்ற சமூகவியலாள ரின் அவதானிப்பின்படி பெண்பிறப் புக்களால் வாழ்நாள் முழுவதும் பெற்றோர் பொருளாதார மற்றும் உள வியல் ரீதியாக பாதிக்கப்படும் நிலை யையே இந்திய சமூகங்களிடையே காணமுடிகின்றது என்கிறார்.

வரலாற்றுக்காலங்களிலிருந்து பெண்கள் கௌரவத்துடனும் அறி வாற்றலுடனும் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர் என பல்வேறு வரலாற்றுக் குறிப்புக்கள் தெரிவிக்கின்றன. குறிப்பாக வேத காலத்தில் பெண்களில் பலர் கல்வி கேள்விகளில் சிறப்புற்று இருந்தனர் என அறிய முடிகின்றது. இந்து சமய மரபின் படி ஆணும் பெண்ணும் சம அந்தஸ்துடன் வாழும் தத்துவத்தி னையே கொண்டிருக்கின்றது. (Vijaya. G. Babras & others, 1999, p.38) இதே போலவே ஏனைய மதங்களும் பின்பற்றுகின்றன. ஆனால் நடை முறையில் அவ்வாறாகக் காணப்பட வில்லை.

மகளிர்க்கெதிரான வன்முறை

உலகின் குடித்தொகையானது 2001ஆம் ஆண்டில் 6000 மில்லியனாக உயர்ந்துள்ளது. இவர்களில் 60.0 சதவீதத்துக்கு மேற்பட்டவர்கள் பல் வேறு அசௌகரியங்களை அனுப வித்து வருகின்றனர். பொதுவாக பலவீனமான பொருளாதார நிலை, வசதிகளற்ற குடியிருப்புக்களில் வாழல், வேலைவாய்ப்பற்றநிலை, அதி களவு பிறப்பு, இறப்புப்போக்குகள், சமூகப் பிரச்சனைகள் அதிகரித்துள் ளமை, நீர்ப்பிரச்சனைகள் ஒருபுமிரு க்க பாதுகாப்பற்ற, பலருடனான பாலியலுறவு நடத்தைகள், சிறுவர் துஷ்பிரயோகம், கருக்கலைப்பு, குழந் தைக் கொலை, பாலியல் வல்லுறவு, தகாப் புணர்ச்சி, விபச்சாரம், சீதனக் கொடுமை, பெண்களின் சமூக அந்தஸ் தை அங்கீகரிக்காமை, உணவு உட் கொள்ளலில் போதாநிலை போன்ற பல விடயங்களில் பெண்கள் பாரதூர மாகப் பாதிக்கப்பட்டு வருகின்றனர். இதனால் உலகில் குறிப்பாக பிரதேச ரீதியில் பால்விகிதத்தில் (Sex Ratio) மாற்றங்கள் ஏற்படக்கூடியதாக விருப்ப தால் பல்வேறு சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டுப் பிரச்சனைகள் அதிகரித்து வருகின்றன.

பாலினத்தேர்வு

கற்பத்திலுள்ள சிசுவினை பரி சோதனை மையங்களின் மூலம் பாலினத்தேர்வு செய்து பெண் சிசுவா யின் அதனைக் கருக்கலைப்புச் செய்வதன் மூலம் அழித்துவிடும் நிலை விருத்தி பெற்ற நாடுகளில் ஆங்காங்கே காணப்பட்டாலும் விருத்தியடையாத நாடுகளில் பொருளாதார ரீதியில் நடுத்தர வர்க்கத்தினரிடமும் அதற்கு மேற்பட்டோரிடமும் அதிகரித்து வருவதாக உலக சுகாதார நிறுவனத் தின் அறிக்கைகளில் தெரிவிக்கப்

படுகின்றது. இத்தகைய கருக்கலைப் பானது சட்டவிரோதமாக இருப்பினும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மருத்துவ நிலையங் களில் சட்டத்தினை இசைவுக்குட் படுத்தி கருச்சிதைவினை நிறைவேற்று கின்றனர். இவை தவிர பின்தங்கிய பிரதேசங்களில் சட்டவிரோதமாக பாதுகாப்பற்ற நிலையில் மேற்கொள் ளப்பட்டு உயிர்ச்சேதமும் ஏற்படுகிறது. 1983/1984 காலப்பகுதியில் இந்தியா வில் பிரதான நகரமொன்றில் 78000 கற்பத்திலுள்ள பெண் குழந்தைகள் கருக்கலைப்பின் விளைவாக உயிர்ப் பிறப்பாக அமையவில்லை என New Scientist என்ற சஞ்சிகையில் தெரிவிக் கப்பட்டுள்ளது. மும்பாயில் உள்ள பிரபல மருத்துவ நிலையத்தில் 8000 பெண்களுக்கு கருக்கலைப்பு செய்யப் பட்டபோது 7999 பெண்களுக்கு கருவிலே பெண்குழந்தைகள் காணப் பட்டதாலேயே கருக்கலைப்பு செய்யப் பட்டதாக தகவல்கள் வெளியாகியுள் ளன. (Mita Bhadra, 1999, p.7) இந்தியா வில் மேற்கொள்ளப்படும் கருக்கலைப் பில் 8 பெண்களில் 7 பெண்கள் பாது காப்பற்ற முறையில் மேற்கொள்வ தால் பலர் இறப்பினைத் தழுவிக்கின் கின்றனர். சார்புரீதியாக இந்தியாவில் 2 அல்லது 3 பெண் குழந்தைகளை பிரசவித்த மத்தியதர வர்க்கத் தாய்மார் களிடையே கருக்கலைப்பு பெருமளவில் மேற் கொள்ளப்படுகின்றது. (NIPCCD, 1987) பொதுவாக விருத்தியடையாத நாடுகளில் கிராமப்புறங்களில் பாரம் பரிய முறையில் அமைந்த பாதுகாப் பற்ற கருக்கலைப்பு பெருமளவில் மேற்கொள்ளப்படுவதால் அதனைத் தடுப்பதற்கு பெரும்பாலான நாடு களின் அரசுகள் பெருமுயற்சி எடுத்துவ ருகின்றன. உலகில் அதிகூடிய குடித் தொகையைக் கொண்ட சீனாவில் பாது காப்பற்ற கருக்கலைப்புக்கு எதிராக நாடளாவிய ரீதியில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிறது. ஆபிரிக்கா வில் குறிப்பாக உபசகாரா நாடுகளில் வறுமையின் காரணமாக சட்டவிரோத மாக கருக்கலைப்புக்கள் மேற் கொள்ளப் படுவதாக உலக சுகாதார நிறுவனத் தின் அறிக்கையில் சுட்டிக் காட்டப் பட்டுள்ளது. பாலினத்தேர்வு செய்யும் மையங்கள் இந்தியாவில் மட்டுமல்ல உலகின் பெரும்பாலான நாடுகளில் செயற்பட்டு வருகின்றன. ஸ்கேன், அம்னியோ சேன்டசிஸ் (Amniocentesis) முதலானவை மூலமாக கருவுற்ற பாலினத்தைக் கண்டறியும், நுட்ப முறையை பயன்படுத்துதல் பெரும்பா லான நாடுகளில் சட்டப்படி குற்றமாகும். இருப்பினும் வளர்முக நாடுகளில் கருவிலுள்ள குழந்தையைக் கண்டறி வதற்கே பெருமளவிற்கு பயன்படுத்தி அதிகளவில் பணத்தினை வைத்திய சாலை நிர்வாகத்தினர் சம்பாதிக் கின்றனர் என அரசு சார்பற்ற பெண் அமைப்புக்கள் குற்றஞ்சாட்டுகின்றன.

பாலினத்தை முன்கூட்டி அறிதல்

கருவில் ஆணா, பெண்ணா என கண்டறிந்து கருச்சிதைவு செய்யும் முறை ஒருபுறம் வளர்ச்சி பெறும்

அதேவேளை, கருவுறமுன்னர் எந்தக் குழந்தை வேண்டும் என்பதைத் தீர் மானிக்கும் நுட்ப முறையினைச் செயற் படுத்தல் அண்மைக் காலங்களில் வளர்ச்சி பெற்று வருகிறது. இதனால் ஆண் குழந்தைகளை விரும்பிப் பெற்றுக்கொள்ளுதலே அதிகரித்து வரு கிறது. இந்தியாவில் பாலினத்தை கண்டறிவது சட்டப்படி குற்றமாகும். (Indian Express, 20.09.2001, p6) ஆனால் கருவுற முன்னர் பாலினத்தை தீர் மானித்து கருவுறச் செய்வது பற்றி சட்டத்தால் குறித்துரைக்கப்பட வில்லை. இதனால் இவற்றை மேற் கொள்ளும் நிலையங்கள் சட்டத்தின் பிடியிலிருந்து தப்பிக்கொள்கின்றன என்கின்றனர் குடும்பநல அதிகாரிகள். உதாரணமாக மதுரையில் இயங்கி வரும் (centre for Fertility Tests and Assisted Reproductive Technologies CFTART) என்ற உயிரணுத் தேர்வு மையத்தின் செயற்பாட்டினை பல்வேறு - மகளிர் அமைப்பினரின் எதிர்ப்பின் விளைவாக இழுத்து மூடப்பட்டுள்ளது என அதன் நிறுவனர் பீ.ஏ. சந்திரசேகரன் தெரிவிக் கின்றார். இருப்பினும் வடஇந்தியாவில் பஞ்சாப், ஹரியானா, உத்தரப் பிரதே சம், மகாராஸ்திரா, உத்தராஞ்சல் போன்ற மாநிலங்களில் சிறப்பாக செயற்பட்டு வருவதாக அறிய முடிகி றது. (India Today, July 18,2001, pp 34-37)

சிசுக்கொலை

கருக்கலைப்பு, கருவுறுமுன் பாலினத் தேர்வு என்பவற்றால் பால்விகிதத்தில் பெண்களின் பங்கு குறைவடைவது ஒருபுறமிருக்க சிசுக்கொலையானது வளர்முக நாடுகளில் நலிந்த பொருளா தார அமைப்புள் அடங்குபவர்களி டையே சாதாரண விடயமாக பரிண மித்துள்ளதைக் காணமுடிகிறது. உல கில் அதிக குடித்தொகையைக் கொண்ட சீனா, இந்தியாவில் சிசுக் கொலையானது அதிகரித்து வரு வதாகப் பல்வேறு ஆய்வுகள் வெளிப் படுத்தியுள்ளன. இதற்கான காரணி களாக வறுமை பொருளாதார நடவடிக் கைகளில் பெண்கள் ஈடுபாடு குறை வாக உள்ளமை, குடும்பச்சுமை, வம்ச சமூக அமைப்பு (Patriarchal Social Structure) மத நம்பிக்கை, மிகப்பெரிய ளவிலான சீதனக்கேள்வி (Huge Dowry Demands) பகட்டான விவாகங்கள் (Ostenatious Marriage) மற்றும் சில சடங்கு முறைகள் போன்ற பல காரணி களால் பெண்சிசுக் கொலையினை செய்கின்றனர். குறிப்பாக இந்தியா வில் சட்டத்துக்குப் புறம்பாக பெண் குழந்தைகளைக் கொல்வது நாளொன் றுக்கு சராசரி 35-45 ஆகக் காணப்படு கிறது. (India Todat, July 18, 2001 pp 34-36) இந்தியாவில் பெண் குழந்தைகளின் மொத்த இறப்பில் ஆறிலொரு பங்கு சிசுக்கொலையின் மூலம் நிகழ்கின்றது (Mita Bhadra, 1999, p.16) எனத் தெரிவிக் கப்படுகின்ற போதிலும் வருடாந்தம் பிறக்கும் 12.0 மில்லியன் பெண் குழந்தைகளில் 3.0 மில்லியன் அல்லது 25.0 சதவீதமானவர்கள் இறந்து விடுகின்றனர். இவர்களில் மூன்றி

லொரு பங்கினர் 15 வது நாளினை எட்டிப்பிடிப்பதில்லை எனவும் மூன்றிலொரு பங்கினர் முதலாவது பிறந்த தினத்தை கூடக் கொண்டாடுவதில்லையெனவும் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. (Adarsh Sharma & Shanta G, 1999 p6) பிரபல்யமான குடிப்புள்ளியியலாளரான ஏ.போஸ் என்பவரின் அவதானிப்பின்படி Rohtak District ல் 1000:866 பெண்குழந்தைகளையே காணமுடிகிறது என்கிறார் (Ashish Bose, 1996 p 28) தமிழ்நாடு சேலம் மாவட்டத்தில் 501 தாய்மாரிடம் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வில் 316 பெண்குழந்தைகள் பல்வேறு காரணிகளால் இறந்துள்ளனர் எனத் தெரிவிக்கின்றது. ராஜஸ்தான் மாநிலத்தில் Bhati சமூகத்தில் அண்மையில் மேற் கொள்ளப்பட்ட ஆய்வின் பிரகாரம் பால் விகிதம் 1000: 550 பெண்களாகவே இருந்துள்ளது. இதற்கு பிரதான காரணமாக சிசுக்கொலை இருந்துள்ளது. தமிழ்நாட்டில் சேலம், உசிலம்பட்டி, மதுரை, தர்மபுரி, கோவை பகுதிகளில் பெண் சிசுக் கொலை அதிகரித்துள்ளதாக தமிழக அரசே ஒப்புக்கொண்டுள்ளது. (The Hindu 14.08.2001 p 6) உதாரணமாக தர்மபுரி மாவட்டத்தில் ஆண், பெண் குழந்தைகளின் இறப்பு வீதம் முறையே 1000 : 35, 1000: 65 ஆகவுள்ளது. சேலம் மாவட்டத்தில் முறையே 1000: 31, 1000: 69 ஆகும். (UNICEF - George Thomas, 2000) இதே போலவே சீனாவிலும் பெண் சிசுக்கொலை அதிகரித்திருப்பதால் 10.0 மில்லியன் பெண்கள் விவாக நிலையில் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டுள்ளதாகவும், குறிப்பாக கிராமப் புறங்களிலேயே இதனை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது என அறியவருகிறது.

சிசுக்கொலையினை கள்ளிப்பால் கொடுத்தல், அலரிவிதையினைக் கொடுத்தல், நெல்மணிகளைக் கொடுத்தல், கிருமிநாசினியைப் பருக்குதல், மூக்கைப்பொத்தி திணறடிப்பது, வெந்நீரில் அமுக்குவது, பட்டினி போடுவது, குரல் வளையை அறுத்தல், விஷத்தைக் கொடுத்தல், உயிருடன் மக்கள் நடமாட்டமற்ற பகுதிகளில் வீசிவிடல் போன்ற செயற்பாடுகளின் மூலம் செயற்படுத்துகின்றனர் (Guruswamy. G, 1995, pp 163-170, Mowli.V.C., 1992 p.62) இந்தியாவில் பழங்குடி மற்றும் நாடோடிகள் பெற்றெடுக்கும் குழந்தைகளை குறிப்பாக பெண் குழந்தைகளை காவிச்செல்வதிலும் உணவு வழங்குவதிலும் உள்ள சிரமங்களைப் போக்கவே சிசுக் கொலையினைச் செய்கின்றனர். எனினும் பழங்குடிகள் எல்லோரும் சிசுக்கொலையினைச் செய்கின்றனர் எனக் கூறமுடியாது. உதாரணமாக ஆந்திர மாநிலத்திலுள்ள லம்பாடியர் பழங்குடிகளிடையே நீண்டகாலமாக விவாகநிலையைப் பொறுத்தவரை தமக்கேயுரித்தான நடைமுறைகளைப் பின்பற்றி வந்துள்ளனர். பெண்கள் விவாகம் செய்வதற்கு முன்னர் கணவனாக வரவிருப்பவர் சில மாதங்களுக்கு முன்னரேயே பெண் வீட்டில் தங்கி

வாழ்தல் அவசியமாகும். அதாவது அவனது நடத்தை, சுபாவம் போன்ற வற்றில் திருப்தி கண்டால் மட்டுமே விவாகத்திற்கு பெண் வீட்டார் உடன் படுவர் (வேங்கடராமன். எஸ். ஆர். 1983, ப.26) அத்துடன் கணவனாக வரும் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தோர் சில ஆடுகளை வரதட்சணையாக கொடுத்து விட்டே பெண்ணை அழைத்துச் செல்வது வழக்கமாகும். ஆனால் இந்நிலை அவர்களிடையே முற்றாக மறைந்து விட்டது. லம்பாடியர் இளைஞர்கள் தற்போது படித்து தகுதியான தொழில் பார்க்கத் தொடங்கவே பெண் வீட்டாரிடமிருந்து வரதட்சணையை எதிர் பார்க்கின்றனர். இதனால் இச்சமூகத்தினர் பெண் குழந்தைகளை கொன்றோ அல்லது குறைந்த விலைக்கு விற்றோ வருகின்றனர். (India Today 14.06.2000 p30).

எச். ஐ.வி. எயிட்ஸ்

பாலினத் தேர்வு கருக்கலைப்பு, சிசுக்கொலை என பலவேறு நிலைகளில் பெண்களின் எண்ணிக்கை யானது குறைந்து வருகின்ற நிலையில் இளவயதுத் திருமணம். பாதுகாப்பற்ற நிலையில் பாலுறவு கொள்ளல், தகாப்புணர்ச்சி, விபச்சாரம், சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் போன்ற நிகழ்வுகளால் பெண்கள் இறப்பினைத் தழுவிக் கொள்வதும் வளர்முக நாடுகளில் காணப்படும் பொதுவான நிகழ்வாகும். 2000 ஆம் ஆண்டில் உலகில் எச்.ஐ.வி. எயிட்ஸ் நோயினால் குழந்தைகள், சிறுவர் வளர்ந்தோர் என 36.0 மில்லியன் மக்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர் இவர்களில் 70.0 சதவீதத்திற்கு மேற்பட்டோர் ஆபிரிக்க உபசகாரா நாடுகளில் காணப்படுகின்றனரென UNAIDS தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. 1970-2000 ஆண்டுகளிடையில் 17.0 மில்லியன் ஆபிரிக்கர்கள் எயிட்ஸ் நோயினால் இறந்துள்ளனர். இவர்களில் 3.7 மில்லியன் குழந்தைகள், சிறுவர்கள் அடங்குகின்றனர். ஆபிரிக்க நாடுகளில் வாழும் மொத்த மக்களில் 8.8 சதவீதமான வளர்ந்தோர் இந் நோய்க்கு ஆளாக்கப்படுகின்றனர். பொட்சுவானா, சுவாசிலாந்து, சிம்பாவே, லெசேத்தோ, சம்பியா, தென்னாபிரிக்கா, நபீமியா ஆகிய ஏழு நாடுகளில் சராசரி ஐந்து வளர்ந்தோரில் ஒருவருக்கு எச்.ஐ.வி. கிருமி தொற்றியுள்ளதாக அறிய வருகிறது. தென், தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் 5.8 மில்லியன் மக்கள் இந்நோயினால் பீடிக்கப்பட்டுள்ளனர். (Time, Feb 19, 2001. pp 38 - 50)

இந்நோய்க்கான காரணிகளில் முக்கியமானது பாதுகாப்பற்ற பாலியலுறவாகும். வறுமை காரணமாக வாழ்வாதாரத்தைத் தேடுவதற்காகவே தமது உடலினை விற்கின்றனர். இந்தியாவில் 2.0 மில்லியன் மக்கள் இந்நோயினால் பீடிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்றபோதிலும் இவ் எண்ணிக்கை மிகவும் அதிகமாக இருக்கும் எனவும் 2010 ஆம் ஆண்டில் உலகில் இந்தியா

வே அதிகளவிலான எயிட்ஸ் நோயாளர்களை கொண்ட நாடாக இருக்கும் என UNAIDS தெரிவிக்கின்றது. தென், தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் தரகர்கள் மூலமாக கிராமங்களிலிருந்து சிறுமிகள், இளம்பெண்களை நகரப்பிரதேசங்களுக்கு கூட்டிச் சென்று விபச்சாரத்தில் ஈடுபடுத்த வைப்பதாலும் பாலுறவில் திருப்தி நிலையினை எய்துவதற்கு பாதுகாப்பற்ற முறையில் உறவினை மேற்கொள்வதாலும் எச்.ஐ.வி. கிருமிகளை உள்வாங்கிக் கொள்கின்றனர் இதில் பெண்களே அதிகளவில் பாதிக்கப்படுவதுடன் பிறக்கும் குழந்தைகளும் இந்நோயுடன் பிறக்கின்றனர். தற்போது வரை மருத்துவ ரீதியாக குணமாக்க முடியாத இந்நோயினால் விரைவில் இறப்பு நிச்சயப்படுத்தப்படுவதால் எதிர்கால சந்ததியினர் குறிப்பாக பெண்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட வாய்ப்புண்டு.

விபச்சாரம்.

விபச்சாரத்தில் ஈடுபடும் பெண்களில் 80.0 சதவீதத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் கிராமங்களிலிருந்து வறுமை, புறக்கணிப்பு, பெற்றோருக்கு பாரமாக இருத்தல், சீதனக் கொடுமை, தரகர்களின் ஆசைவார்த்தை போன்ற காரணிகளால் நகரத்தைச் சார்ந்து தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்கின்றனர். National Commission of Women ஆல் அண்மையில் வெளியிடப்பட்ட தகவல்களின் பிரகாரம் இந்தியாவில் வர்த்தக ரீதியிலான விபச்சாரத்தில் (Commercial Sex Workers) ஈடுபட்டவர்களில் 60.0 சதவீதமானவர்கள் சிறுமிகள் என தெரிவிக்கப்படுகின்றது. (Mita Bhadra. 1999, p17) சிறுவர் விபச்சாரத்திற்கு முக்கிய காரணிகளாக வறுமை, கடத்தல் (Abduction) பாலியல் வல்லுறவு, தகாப்புணர்வு (Incest) என்பன முக்கியமானதாக உள்ளது. மும்பாயில் விபச்சாரத்தில் 20.0 சதவீதமானோர் 8.14 வயதுச்சிறுமிகளே ஈடுபடுத்தப்பட்டு உள்ளனர். அத்துடன் பெண்களாலேயே நிர்வகிக்கப்படும் மதுபான நிலையங்கள் பல விபச்சார மையங்களாக வளர்ச்சி பெற்றுள்ளன. இவை இந்தியாவில் மட்டுமல்லாது உலகின் பெரும்பாலான நகரங்களில் காணப்படுகின்றது.

சிறுவர் விபச்சாரத்தின் மிக முக்கிய மான மையங்களாக சேரிகள் விளங்குகின்றன. சில சந்தர்ப்பங்களில் பெற்றோர்களே சிறுமிகளை வலுக்கட்டாயப்படுத்தி விபச்சாரத்தில் ஈடுபடவைக்கின்றனர். (Umareddy Venkateswaralu, 1998, p48) தற்போது 400,000 சிறுமிகள் விபச்சாரத்தில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இவர்களில் 40.0 சதவீதமானோர் வலுக்கட்டாயப்படுத்தி ஈடுபட வைத்துள்ளனர். 6.0சதவீதமானோர் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தப்பட்டதனால் சமூகத்தவர்களால் வெறுக்கப்பட்டவர்களாகவும் 8.0 சதவீதமானோர் தகாப்புணர்வின் காரணமாக பெற்றோர் உறவினர்களால் கைவிடப்பட்டவர்களாகவும் உள்ளனர் என கணிப்பிடப்

பட்டுள்ளது. (Vinaya Prabha V.Baligar, 1999, p.38)இந்தியாவில் அண்மைக் காலங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் ஆய்வுகளின் பிரகாரம் கிராமப் புறங்கள் நோக்கிய எயிட்ஸ் நோயின் வரவுக்கு தூரப் பிரதேசங்களுக்கான பொருட்களை ஏற்றி இறக்கும் பாரவூர்தி ளின் ஓட்டுனர்களும் அவர்களது உதவியாளர்களும் பிரதான பங்கினை வகிக்கின்றனர் என தெரிய வருகின் றது. இவர்கள் போக்கு வரவினை மேற்கொள்ளும் பாதைகளில் கிராமப்புற வறிய பெண்கள் பணத்திற்காக இவர் களுடன் விபச்சாரத்தில் ஈடுபடுகின்றனர் எனவும் இதனால் எச்.ஐ.வி. கிருமி பரப்பப்படுகின்றது எனவும் தெரிவிக்கப் படுகின்றது. இதனை "வீதியோர விபச்சாரம்" என அழைக்கப்படு கின்றது. சென்னை அடையாற்றில் உள்ள எயிட்ஸ் தடுப்பு அமையத்தின் ஆய்வின் பிரகாரம் பாரவூர்திகளின் சாரதி, உதவியாளர்களுடன் உறவு கொள்ளும் பெண்கள் 38.0 சதவீதத்தி லிருந்து 18.0 சதவீதமாக குறைவடைந் துள்ளது எனத் தெரிவிக்கப்படுகின் றது. இருப்பினும் மாணவர்கள் மற்றும் சேரிவாழ் இளைஞர்களிடையே பலருட னான பாலியலுறவு அதிகரித்து வருவ தால் எதிர்காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் இதனைப்பரப்புபவர்கள் இவர்களாகவே இருப்பர் என்கின்றனர். (வி.எச்.எஸ் எயிட்ஸ் தடுப்பு மையம், அடையாறு)

இளவயது விவாகம்

இளவயது விவாகம் விருத்தி அடை யாத நாடுகளில் காணப்படும் பொது வான பண்பாகும். இவ்விவாகத்திற்கு அவ்வச் சமூகங்களின் பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டுக் காரணிகளே பெரும் பங்கினை வகிக்கின்றது. பின் தங்கிய சமூக, பொருளாதார அமைப் பினரிடையே இதனை அதிகமாகக் காணலாம். ஆபிரிக்க, தென், தென் கிழக்காசியா நாடுகளில் இதன் தாக் கத்தை உணரமுடிகின்றது. 2001ஆம் ஆண்டுக் குடித்தொகையின்படி சென்னை நகரத்தில் வாழும் மக்களின் 25.6 சதவீதமானவர்கள் சேரிகளில் வாழ்வதாக புள்ளிவிபரங்கள் தெரிவிக் கின்றன. (இந்தியக் குடிக்கணிப்பு, 2001) இவர்களிடையே சராசரி விவாக வயது 16 ஆகும். இந்தியாவின் சராசரி விவாக வயது பெண்ணுக்கு 17.9 ஆகவும் ஆணுக்கு 23.3ஆகவும் உள்ளது. 4.5 மில்லியன் விவாகங்கள் வருட மொன்றுக்கு நிகழ்கின்றன. இதில் 3.0 மில்லியனுக்கு மேல் 19 வயதிற்குட் பட்ட பெண்கள் அடங்குவர். (Vinaya Prabha. V.Baliger 1999, p.28) 1981 ஆம் ஆண்டு கணிப்பின் பிரகாரம் 10.14 வயதிடைவெளியில் 7.7 சதவீதமான பெண்கள் கிராமங்களிலும் 2.4 சதவீத மான பெண்கள் நகரங்களிலும் விவா கம் செய்துள்ளனர். 15-19 வயதிடை வெளியில் 48.8 சதவீதத்தினர் கிராமங் களிலும் 28.1 சதவீதத்தினர் நகரங்களி லும் விவாகம் செய்துள்ளனர். (Ministry of Human Resource Development, India 1995) இவை தவிர புதுடில்லியிலுள்ள சமூக ஆராய்ச்சி மையம் ஒன்றினால் டில்லி, ராஜஸ்தான், உத்தரப்பிரதேசத்

தில் 12 கிராமங்களில் 400 விவாகமான கிராமப்பெண்களிடையே மேற் கொள்ளப்பட்ட ஆய்வின் பிரகாரம் 8 - 10 வயதிடைவெளியில் 10.0 சதவீதத் தினரும் 11-12 வயதிடைவெளியில் 33.0 சதவீதத்தினரும் 13- 14 வயதிடை வெளியில் 21.0 சதவீதத்தினரும் விவாகம் செய்துள்ளதாக தெரிவிக் கப்படுகின்றது. (Centre for Social Research, New Delhi 1996) இவ்வாறான இளவயது விவாக நிலையானது பிரசவத்தாய் மற்றும் குழந்தை இறப்பு களை அதிகரிக்கச் செய்வதுடன் பல்வேறு சமூக பண்பாட்டுச் சிக்கல் களையும் தோற்றுவித்து வருகின்றமை குறிப்பிடத் தக்கது. 2001ஆம் ஆண்டு பிற்பகுதியில் ராஜஸ்தான் மாநிலத் தில் 80 பெண் குழந்தைகளுக்கு விவாகம் செய்து வைக்கப்பட்டுள்ளது எனவும் அவர்களில் பெரும்பாலா னோர் பிறந்து ஒருவருடத்தைக் கூடப் பூர்த்தி செய்யாதவர்கள் எனவும் தெரிவிக்கப்படுகின்றது,

சிறுவர் துஷ்பிரயோகம்

சிறுவர் துஷ்பிரயோகத்தில் சிறுமி களே அதிகளவில் பாதிக்கப் படுகின் றனர். வறுமை, பெற்றோர் புறக் கணிப்பு, வேலை வாய்ப்பினை பெற்றுக் கொள்வதற்கான நிர்ப்பந்தம், கூடா நட்பு, பிச்சை எடுக்க வைத்தல், பாலியற் தொழில்களுக்கு அனுப்புதல் போன்ற பல்வேறு காரணிகள் சிறுவர் களை துஷ்பிரயோகம் செய்வதற்கு தூண்டுகின்றன. வளர்முக நாடுகளில் 10.0 சதவீதமான சிறுவர் பாலவினை நோய்களால் அவதிப்படு கின்றனர். இவர்களில் 65.0 சதவீதத்தினர் பெண்கள் ஆவர். இந்தியாவில் 25.0 சதவீதமான பாலியல் வல்லுறவில் 16 வயதிற்குட்பட்ட பெண்கள் பாதிக்கப் பட்டுள்ளனர். (India, Country Report 1995) மேலும் இந்தியாவில் பின்தங்கிய வகுப்பினரிடையே சிறுமிகளை தேவதாசிகளாக்கும் (Devadasi) வழக்கம் உண்டு. வட கர்நாடகாவில் 8 - 10 வயது சிறுமிகளை தேவதாசிகளாக்கும் வழக்க ம் இன்றுவரை நிலவுகின்றது. இதற்கு வறுமையும் மூடநம்பிக்கையுமே காரண மாகும். (Adarsh Sharma & Shanto. G, 1999 p.27) மேலும் அண்மைக்கால மதிப்பீடு களின் பிரகாரம் ஒவ்வொரு நான்கு மணித்தியாலத்திற்கு மூன்று அல்லது வருடத்திற்கு 7500 பாலியல் வல்லுற வுச் சம்பவங்கள் நிகழ்கின்றன. 16-30 வயதிடைவெளியில் 64.1 சதவீதமான தாகவும். 10-16 வயதிடை வெளியில் 20.5 சதவீதமானதாகவும் 10 வயதுக் குள் 2.6 சதவீதமானதாகவும் பாலியல் வல்லுறவு சம்பவங்கள் பதிவு செய்யப் பட்டுள்ளன. (Ahuja. R.1992, pp 188 - 211)

வரதட்சணைக் கொடுமை

விருத்தியடையாத கீழைத்தேசங் களில் விவாகத்தின் போது வரதட்சணை வழங்கும் வழக்கு நீண்ட காலமாக உள்ளது. வரதட்சணை என்பது தனது மகள் விவாக காலத்தின் ஆரம்பத்தில் தனிக்குடித்தனம் நடாத்துவதற்கு தேவையான அடிப்படைப் பொருட்களை

வழங்குவதையே குறித்து நிற்கின்றது. ஆனால் இன்று பல வடிவங்களைப் பெற்று குடும்ப வாழ்வை சீர்குலைப் பதுடன் நின்றுவிடாது சில சந்தர்ப் பங்களில் இறப்பினையும் ஏற்படுத்தி வருவதை இந்தியப் பண்பாட்டில் காணமுடிகிறது. பெண்குழந்தைகளைப் பெற்றவர்களிடையே வரதட்சணை என்பது விவாகத்தின் முன்னரும் பின்னரும் துன்பத்தையே அளிக்கின்றது. (Kapur. p, 1995, p 127) இந்தியாவில் ஒரு நாளைக்கு வரதட்சணைக் கொடுமை யினால் சராசரி 45 பெண்கள் தற்கொலை செய்கின்றனர். தமிழ்நாட்டில் 2001 ஆம் ஆண்டின் முதல் ஒன்பது மாதங்களில் 904 வரதட்சணை முறைப்பாடுகளும் 445 கற்பழிப்பு முறைப்பாடுகளும் 1614 பாலியல் பலாத்கார முறைப்பாடுகளும் 224 பெண் கடத்தல் முறைப்பாடுகளும் 2422 ஆபாசமாக பேசியதான முறைப் பாடுகளும் காவல்நிலையங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இவை தவிர முறைப்பாடுகளை தெரிவிக்காத வர்கள் அதிகமாக இருப்பர் என காவல் துறையினர் தெரிவிக்கின்றனர். (India Today 26 Sep, 2001, P 4)

முடிவுரை

உலக மக்களிடையே பால் விகிதத் தில் ஏற்றத்தாழ சமபங்கு இல்லாது விடின் பல்வேறுபட்ட பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டுப் பிரச்சனைகளைத் தோற்றுவிக்கும் என்பதில் எவ்வித கருத்து வேறுபாடும் இல்லை. இயற் கைக்குப் புறம்பான செயற்பாடுகளி னால் பெண்களின் எண்ணிக்கை குறைக்கப்படுமிடத்து பல்வேறுபட்ட பிரச்சனைகளை நேரடியாகவோ அன் றில் மறைமுக மாகவோ எதிர்கொள்ள வேண்டியது தவிர்க்கமுடியாததாகி விடுகின்றது. உலகில் குறிப்பாக வளர்முகநாடுகளில் இதன் தாக்கம் பெருமளவிற்கு அதிகரித்து வரும் நிலையினை அண்மைக்காலங்களில் காணமுடிகின்றது.

விஞ்ஞான மருத்துவ வளர்ச்சியானது அண்மைக்காலங்களில் துரிதமாகிவருகின்ற போதிலும் அதனை சில சந்தர்ப்பங்களில் வேண்டத்தகாத விடயங்களுக்கு உட்புகுத் தப்படுவதால் பால்விகிதம் செயற்கையாகக் குறைவடைவதற்கு உதவி புரிகின்றது. உதாரணமாக இந்தியாவில் கருவழிப் புக்கு மிகவும் அடிப்படைக்காரணியாக ஸ்கானிங் மூலம் கருவில் பாலினை அறிந்து கொள்வதுதான் என சமூக மற்றும் மருத்துவத்துறையினரின் கருத் தாக வுள்ளது. தமிழ் நாட்டில் 2001ஆம் ஆண்டு முதல் ஸ்கானிங் முறையின் மூலம் கருவில் இருக்கும் சிசுவின் பாலினத்தை அறிந்து கொள்வதற்கு சட்டரீதியாக தடை செய்திருப்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது.

சிசுக்கொலைக்கான முக்கிய காரணி வறுமையும் பண்பாட்டுச் சீரழிவுமே யாகும். இந்நிகழ்வானது பாரம்பரியமாக பின்தங்கிய சமூகங்களில் காணப்பட்டி ருந்த போதிலும் அண்மைக்காலங் களில் கிராமங்கள், நகரங்களிலும்

CINTANAI

The Journal of the Faculty of Arts, University of Jaffna.

CONTENTS

1. A Perspective Of Saivism In Contemporary Sri Lanka - A Review.
   Prof. N. Gnanakumaran

2. Suffixes Denoting The Gender Of Nouns In Jaffna Tamil.
   Sivarany Srisatgunarajah

3. The Basis Of Gender Classifications In Tamil Grammar.
   K. Ragubaran

4. Mrcchakatika - A Sanskrit Drama Reflecting Contemporary Social Life
   Srikala Jeganathan

5. An Introduction To Realism
   Dr. K. Visagaruban

6. The Path Of Bhakti As Depicted In Sivananda Lahari
   Vijayalaxmy Sivachchandiran

7. Employment And Universities: Bases And Problems - Special Reference To Developing Countries.
   M. Sinnathamby

8. Divine Forms Of Lord Muruka As Portrayed In Kandapuranam.
   Dr. M. Vethanathan

9. Stylistic Excellence In The Creative Writings Of Daniel.
   Dr. M. Ragunathan

10. A Review Of The Practical Application Of 32 Original Ragas In South Indian Classical Music.
    Srira. Dharsanan

11. Women In Changing Sex - Ratio : A Socio - Demographic Study.
    Prof. K. Kugabalan

Vol. XIV | March, 2004 | No. 1

Harikanan Printers,424, K.K.S Road, Jaffna, T.P:021-2222717